

[Erik Hansen.]

Jeg tror også, at selve klimaet, selve miljøet på arbejdspladsen er meget væsentligt for sikkerheden. Det er ganske givet, at hvor der eksisterer et dårligt arbejdsklima, som påvirker den enkelte rent psykisk, får det også en virkning m. h. t. risikoen for at komme ud for ulykkestilfælde, altså komme ud for en fysisk skade. Derfor vil jeg gerne give udtryk for, at jeg synes, det er rigtigt, at man i denne arbejdsgruppe, som man har nedsat, i allerhøjeste grad også kigger på miljøet på arbejdspladsen. Jeg tror, det har en nøje sammenhæng med de bestræbelser, der her skal udfoldes.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at disse problemer er det radikale venstre meget gerne med til at drøfte, også med til at arbejde videre på, og jeg tror, der er mange ting, som bør ændres i lovgivningen. Nu sidder der altså en arbejdsgruppe. Disse ting skal tages op, og vi vil gerne være med til at arbejde med problemerne allerede på nuværende tidspunkt, men jeg tror, det afgørende må blive, at man afventer det, som kommer fra den miljøgruppe, som i øjeblikket arbejder. Vi har sympati for mange af de tanker, som er fremført her, vi tror, det er nyttigt at drøfte disse ting, og vi vil gerne være med i et udvalgsarbejde, men alene det forhold, at forslaget er fremsat på nuværende tidspunkt, siger jo et og andet om, at her drejer det sig om et forslag, som skal frem — det er jo det, man på godt dansk kalder et paradedorslag, og de skal jo også have, skal vi sige en vis opmærksomhed.

Ordføreren for forslagsstillerne (Frandsen): Fra den socialdemokratiske ordfører og også delvis fra den radikale ordfører og fra ministerens side kom der en hel del venlighed til udtryk over for forslaget, mens der fra venstres og konservatives ordførere nok var venlighed over for, at man skulle løse de problemer, der lå på arbejdspladserne med hensyn til arbejdssikkerhed, men med hensyn til det forslag, der foreligger, var der ikke så megen venlighed. Men det er jo heller ikke venlighed, vi ændrer arbejderbeskyttelseslovgivningen med, det er sådan set gennem den konkrete handling, og så må vi senere se på, hvor langt vi kan nå dér.

Det er blevet fremhævet fra nogle sider, at der er tale om et paradedorslag, og at

man ikke må bruge den slags problemer, som ligger i arbejderbeskyttelseslovgivningen, til agitation. Hertil må vi sige for det første, at når vi fremsætter forslaget på nuværende tidspunkt, skyldes det bl. a., at vi ikke har nået at blive færdige med det arbejde, som vi var i gang med i vinterens løb, inden den 15. marts. Når vi alligevel har fremsat forslaget, er det altså ud fra den betragtning, at de tanker, som ligger i forslaget, og de tanker, som i øvrigt rører sig ude omkring på arbejdspladserne, skal indgå i den debat, der skal foregå bl. a. i folketinget, og at det kan smitte af på det arbejde, der foregår i det udvalg, som er nedsat under arbejdsministeriet.

Når der berøres fra, jeg tror, det var hr. Simonsens side, at der var ideologi i forslaget, så giver jeg fuldstændig ret i, at det er der selvfølgelig tale om, fordi vi mener, der i mange henseender er tale om et modsætningsforhold mellem på den ene side arbejderne sikkerhed og på den anden side arbejdsgivernes økonomiske interesser, og det mener jeg vi også har set eksempler på i den tid, arbejderbeskyttelseslovgivningen har eksisteret. Hvis man spørger ude omkring på arbejdspladserne de mennesker, som har været i berøring med det direkte, så får man i hvert fald tydeligt det svar, at de ikke føler, at arbejdsgiverens interesser er de samme som arbejderne. Derfor er det altså helt oplagt, at der er tale om en vis ideologi, og der er tale om et ideologisk modsætningsforhold formentlig mellem på den ene side det, som SF står for, og på den anden side det, som det konservative folkeparti står for.

Det har også været inde i debatten, at man skulle henvise en del af de ting, som ligger her, til organisationerne, og at man altså også skulle vente på det udvalg, som arbejder. Det, vi har gjort, er ikke i så høj grad, at vi har talt med organisationsfolk; det er folk ude på arbejdspladserne, vi i særlig grad har haft kontakt med. Vi har selvfølgelig også haft berøring med en del mennesker, som er i organisationerne, men altså først og fremmest med folk på arbejdspladserne. Det er tit en svaghed, når man forhandler arbejderbeskyttelseslovgivning, at det er de mennesker, som ikke i øjeblikket er direkte berørt af arbejderbeskyttelseslovgivningen og ikke kender forholdene direk-